

med en Erklæring derom af den, der forestaar Arbejdet, medens det i Forholdet til de Private er anset rigtigt i Tilværelse af forlange et formeligt Bevis ved en Skjønnsforretningss Optagelse.

ad § 9.

Hemmeligholdelsen af de Telegrafvæsenet til Befordring betrodde Meddelelser er en af Hovedbetingelserne for Telegrafens Anvendelighed som Kommunikationsmiddel i det almindelige Samfund, og der bør derfor i en eventuel Lov om Telegrafvæsenet ikke jaynes Bestemmelser, der staae Statens Borgere Garanti for denne Betingelses Opfyldelse, ligesom ogsaa ellers dem imod saadanne Pligtbrud fra Telegraffunktionærers Side, hvorved Tilliden til Institutionen kan svæktes. Medens almindelig borgerlig Straffelovs § 133 jfr. 144 har fastsat Straf for den Embeds- eller Bestillingsmand under Postvæsenet, som ulovlig aabner, tilintetgjør eller underklaer de til Forjendelse med Posten indleverede Gjenstande og iøvrigt ved §§ 229, Nr. 3 og 258 samt ved den almindelige Bestemmelse i § 222 om Brud paa Brevhemmeligheden har søgt at staae Postvæsenet den Bestyttelse, det behøver, for at det med Tillid kan benyttes i sit Diemed, har noget lignende ikke fundet Sted for Telegrafvæsenets Vedkommende, og man er med Hensyn til de af Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd som saadanne begaaede Forbrydelser henvist til Straffelovens almindelige Bestemmelser om Forbrydelser i Embedsforhold, hvor Anvendelsen imidlertid ofte vil give et Resultat, der ingenlunde svarer til, hvad en Bedømmelse af vedkommende Forbrydelses Bestaaenhed vilde føre til. Det vilde særlig være nævnte Lovs §§ 133, 139 og 141, om hvis Anvendelse der kunde blive Spørgsmaal. Af disse foreskrives § 133 Embedsfortabelse og Strafarbejde indtil 6 Aar, eller under formildende Omstændigheder Jængsel ikke under 6 Maanedes simpelt Jængsel som Straf for den Embedsmand, som blandt Andet forsætter, tilintetgjør eller paa anden Maade forvansker Dokumenter, som ifølge hans Embede ere ham betrodde eller tilgængelige for ham, medens § 139 straffer med Bøder, simpelt Jængsel eller Embedsfortabelse den Embedsmand, der aabenbarer, „hvad der hans Embede vedkommende skal holdes hemmeligt“. Anvendes disse Paragraffer paa Forbrydelser, begaaede af Telegraffunktionærer, vilde den, der tilintetgjør eller forsætter et Telegram, ifalde den sævngere Straf efter § 133, medens den, der gjorde Brud paa Telegrafhemmeligheden,

ifkun vilde blive straffet efter § 139, et Resultat, der ikke stemmer med de begaaede Handlingers Strafbarhed; at meddele Uvedkommende Indholdet af et Telegram er nemlig en Forbrydelse, der i Kvalitet staaer fuldstændig ved Siden af selve Telegrammens Forsælsning eller Tilintetgjørelse og vil ofte i langt høiere Grad end sidstnævnte Handling, kunne være til Andres Skade og til den Styldiges egen Fordel, hvilket sidste Hensyn Straffelovens § 139 aldeles ikke tager. Hvad nævnte Lovs § 141 angaar, da vil dens Anvendelse i Tilfælde af Forbrydelser begaaede af Telegraffunktionærer vistnok i nogle Tilfælde kunne medføre en Straf, der staaer i Forhold til det begaaede Retsbruds Strafbarhed, men denne Bestemmelse vil i sin store Almindelighed og med sin lave Straffesats dog være utilstrækkelig til paa behørig Maade at ramme flere andre af de Forbrydelser, hvorom der kan blive Spørgsmaal.

Der er saaledes paa dette Omraade en virkelig Trang til nye Lovregler, som man har søgt afhjulpen ved Bestemmelsen i Lovforslaget § 9, og i Ughed med, hvad der er Tilfældet i flere fremmede Staters Telegraflovgivninger, saaledes Belgien (Lov af 1ste Marts 1851), Nederlandene (Lov af 7de Marts 1852), Schweiz (Lov af 20de December 1854) og Frankrig (Lov af 29de November 1850) har man ved Straffens Fastsettelse lagt Reglerne for Postembedsmænds Forbrydelser til Grund, idet det jo ogsaa maa siges, at de til Betryggelse af Brevhemmeligheden og Postforjendelsernes sikre Befordring givne Straffebestemmelser afgive en nærliggende Analogi, naar der er Spørgsmaal om ad Lovens Vel at beskytte Telegrafhemmeligheden og Telegrammers uhindrede Vejrgelse. I Overensstemmelse hermed foreskrives derfor Paragrafens 1ste Stykke Straf efter § 133 saavel for de Embeds- og Bestillingsmænd i Telegrafvæsenet, der sævrlig begaa Brud paa Telegrafhemmeligheder, som paa den sævrlige Tilintetgjørelse, Underklaaen og Forvansning af de Statstelegrafen betrodde Telegrammer, og Stykkets 2de Punktum fastsætter Straf af Bøder, Jængsel og eventuelt Embedsfortabelse for uagtsomme Meddelelser til Uvedkommende af et Telegrams Indhold og Tilstedeværelse, ligesom ogsaa af Navnene paa dets Afsender og Adressat. Derimod ere de øvrige Tjenesteforsæelser af Telegrafembedsmænd ikke ansete hjemfaldne til sævrlig Straf, og det maa ogsaa erkjendes, at Sagen stiller sig anderledes ved disse end ved de egentlige Brud paa Telegrafhemmeligheden. En Telegrafist er ganske vist udsat for mod sin Villie at komme til at røbe, hvad han er